

ဝိတ်ကုသင်တပေ

မောင်ညိုမြိုင် (သန်လျင်)

ပီစဉ်သော

စိတ်ဝလ္လာဆရာကြိုင်

ဘယိဘဝင်

ဝတ္ထိရဝတ္ထုတိုများ

မောင်ညိုမြိုင် (သန်လျင်)၊ ထောင်မှူးကြီးသိန်းဝင်း
သီဟထိပ်တင်စော၊ နန္ဒာစိုးကြည်၊ လင်းရောင်တင်
လေ့ပမ်းသျှင်၊ နတ်လှဦး

၁၉၇၇-၇၈

၆၈၆၆၆
၆၈၆၆၆

စိတ်ပညာဆရာကြိုင်

(၁)

တစ်နေ့သော အခါ ကျွန်ုပ်နှင့်ကျွမ်းဝင်ရင်နှီးသည့် ကိုတောက်ချွန်း အမည်ရှိသော လူရွယ်တစ်ဦး ကျွန်ုပ်အိမ်သို့ နံနက်စောစော ရောက်ချ လာ၏။

"ဟ...တောက်ချွန်းပါလား။ စောစောစီးစီးဘာလဲ။ အာမခံလိုက်ပေး ရဦးမှာလားကွ...ဟင်..."

" အာမခံကိစ္စမဟုတ်ပါဘူးဆရာ။ ဆရာ့ကို လူထူးလူဆန်း တစ် ယောက်အကြောင်း သတင်းပေးချင်လို့ဗျ"

"ဘယ်လိုများ ထူးဆန်းနေလို့လဲ တောက်ချွန်း"

"လူတစ်ယောက်ဘာလဲဆိုတာ မြင်ရုံနဲ့အတပ်ပြောနိုင်တဲ့လူဗျ"

" အတပ္ပနဆရာလားကွ "

" အတပ္ပနလား၊ အင်္ဂိဝိဇ္ဇာလားတော့မသိဘူးဆရာ ကျွန်တော်ကြုံခဲ့ တဲ့လူက မျက်စိလုံးဝမမြင်ဘူး"

" ဟေ... မျက်စိမမြင်ဘဲနဲ့ သူကလူကိုကြည့်ပြီး ဘာလဲဆိုတာပြော နိုင်တယ် ...ဟုတ်လား "

" ဟုတ်တယ်ဗျ "

" တောက်ချွန်း ...မင်းဖိုးတွမ်တီး မြေပိုင်း မျက်လှည့်သမားကို အကြံ ဖန်လူလိမ်နဲ့ တွေ့လာပြီနဲ့တူတယ် "

" ကျွန်တော့်အကြောင်းလဲ ဆရာသိပါတယ်ဆရာ။ ကျွန်တော်က ဂျင် ပေါ်ကထုံးပါ။ ကျွန်တော်ကသာ သူများကို ခုတ်၊ ထစ်၊ လှီး၊ ဖြတ်၊ လိမ်ညှာ၊ ကြောချင်ကြောမယ်။ ကျွန်တော့်ကိုတော့ လာပတ်လို့မရဘူး လေဆရာ။ အခုလူက ကျွန်တော်တွေ့ဖူး ကြုံဖူးသမျှ လူတွေထဲမှာ အ တော့်ကို ထူးခြားဆန်းကြယ်နေလို့ပါ။ အဲဒါဆရာက ဂမ္ဘီရဆန်းကြယ် ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ် ဝတ္ထုတွေ ရေးနေတာဆိုတော့ ကိုယ့်ဆရာသမား အတွက် အသုံးတည့်မှာပဲဆိုပြီး ခပ်စောစော လာပြောရတာပါဆရာရဲ့ "

" ဒါဆိုထိုင်ကွာ၊ ရေနွေးကြမ်းသောက်ရင်း မင်းနဲ့အဲဒီလူကြုံရပုံကို ပြောပြစမ်းပါဦးကွ "

" ဒီလိုဆရာရေ ...ဒီလိုဗျ ..."

*

(၂)

" တစ်နေ့တုန်းကပေါ့ဆရာရယ်။ ကျွန်တော်လည်း "ခွင်" ပျောက်နေ တာနဲ့ စိတ်ညစ်ပြီး ကျိုက္ကမော့တောင်ကို ရောက်သွားတယ် ကျိုက္ကမော့ တောင် ကတော့ဆရာသိမှာပါ။

ကျောက်တန်း ပါဒကြီးကျေးရွာကတောင်လေ ပါဒဘုရင်ရာဇာစော နောင်မင်းကြီးကို ရဟန္တာအရှင်ဗုဒ္ဓဉာဏ နဲ့ဓမ္မဉာနတို့က လမ်းညွှန်လို့ အဒွတ်တောကုန်း တောင်စွန်းထိပ်က တောကြီးရှင်းပြီး ကျိုက္ကမော့ တောင် ဘုရားစေတီကိုတည်ခဲ့တာ"

" တောက်ချွန်း ..."

" ဗျာ... ဆရာ "

" ငါ ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်ရေးနေတဲ့သူပါကွာ။ မင်း ငါ့ကို ဆရာကြီး လုပ်ပြီး ဘုရားသမိုင်းဟောမနေနဲ့ ငါသိတယ် "

" အဟဲ ...ဟဲ ... ဆရာကလည်းစိတ်ချည်းပဲဗျာ။ ကျွန်တော်ကမဟုတ် က ဟုတ်က လျှောက်လုပ်နေပေမယ့် ဆရာစာအုပ်များအပါအဝင် စာအုပ်မျိုးစုံဖတ်ဖူးလို့ လျှာနည်းနည်းရှည်မိတာပါ ဆရာရယ် ...အဟီး ..."

အင်း... ဒါလည်းဟုတ်ပေ၏။

ဒီကောင် တောက်ချွန်းသည် လူကောင်းတစ်ယောက်မဟုတ်။ သူ့ အတွက် မကြာခဏ ရဲစခန်းနှင့် တရားရုံးမှာ အာမခံလိုက်ပေးရ၏။

အကျင့်ညံ့ဖျင်းသော်လည်းစာဖတ်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဖတ်ပြီး သားစာအုပ်များကို အကျေအလည် ပြန်လည်ဆွေးနွေး နိုင်၍လည်းကောင်း၊ သူစွန့်စားကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့် လောကဓံများသည် ကျွန်ုပ်အတွက် လိုအပ်သောအခါ စာရေးကွက်ရ၍လည်းကောင်း သူ့ကို ကျွန်ုပ်ခင်မင်ခဲ့၏။ လိုအပ်သလိုကူညီခဲ့၏။ အလျဉ်းသင့်သလို လမ်းကြောင်းမှန်ပေါ်ရောက်ရှိရန် ဆုံးမသတိပေး စကားများ ပြောကြား ရင်းနှီးခဲ့၏။

ခု ...သင်းပြောသည့် ကျိုးကြွမော့တောင်စေတီကို ကျွန်ုပ်သိပါသည်။

ပါဒမင်းတို့သည် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ ထေရဝါဒသာသနာကို သက်ဝင် ယုံကြည်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ မင်းနှင့်ပြည်သူတို့သည် ဘုရားစေတီ တည်ထား ပြုစုခြင်းလုပ်ငန်းကို လုပ်ငန်းကြီးတခုအဖြစ် ပြုလုပ်သည်ဟု

ပါဒနိုင်ငံတော်ရာဇဝင်မှာ ရေးသားထား၏။

ကျိုက်ပါဒဆံလွန် (ပါဒကြီးဆံတော်ရှင်စေတီတော်)တည်ဆောက်ပြီး လေးနှစ်ကြာသောအခါ ...

သာသနာသက္ကရာဇ် (၉)ခုနှစ်မှာ ပါဒမင်းရာဇာစောနောင်မင်းကြီးသည် ရဟန္တာအရှင် ဗုဒ္ဓဉာနနှင့်ဓမ္မသဉာနတို့ ညွှန်ကြားပြသရာ အရပ်ဖြစ်သော အဒ္ဓတ်တောကုန်းတောင်စွန်းရှိ တောကြီးကို ရှင်းလင်းနေစဉ် အလွန်ထူးဆန်းသော ဝိဇ္ဇာမိုရ်ရှင်ရသေ့လေးပါး ရောက်လာပြီး ဘောဂသေနရှင်ရသေ့ ဌာပနာခဲ့သော မြေနေရာကို ကူညီဖော်ပေးကြသဖြင့် ကျောက်ညိုပြား လေးဘက်ပိတ်ထားသော မြတ်စွာဘုရား၏ ဆံတော်ဓာတ်တစ်ဆူကို ကံထူးစွာရရှိခဲ့လေသည်။

၎င်းနေရာမှာပင် ရာဇာစောနောင်မင်းကြီးသည် ရဟန္တာအရှင်တို့ ယူဆောင်လာသည့် သွားတော်တစ်ဆူကို ဆံတော်ဓာတ်နှင့်အတူ ပတ္တမြားကြုတ်တွင်ထည့်၍ ဌာပနာပြီးသော် ကျောက်စာကမ္မည်းခတ်နှိပ်ကာ ဉာဏ်တော်အတောင်ခြောက်ဆယ်ရှိသော စေတီတော်တစ်ဆူကို တည်ထားလေသည်။ အချိန်ကာလရှစ်နှစ်ကြာသည်ဟုပါဒသမိုင်းတွင်ရေးထား၏။

စေတီ၏ဘွဲ့အမည်ကိုလည်း(ကျိုက်ကမော့ဆန်လွန်)(ကျိုက်ကမော့သံလံ) တောင်စွန်းဦး စေတီတော်ဟု သမုတ်တော်မူလေ၏။

(ကျိုက်=ဘုရား၊ ကမော့= အစွန်း၊ ဆန်လွန်၊ သံလံ= ဆံတော်ဓာတ်)ဟူ၏။

ပြည်သူတို့ အကြီးအကျယ် ပွဲလမ်းသဘင်နှင့်သုံးနှစ်တိုင်တိုင်ပူဇော်ကြ၏။ ၎င်းကုန်းကို ဒွတ်တောကုန်း (အဒ္ဓတ္တောကုန်း)ဟူ၍၎င်း၊ ဓာတ်တော်ကုန်း၊ ကျိုက္ကမော့ဘုရားဟူ၍၎င်း ယနေ့တိုင်ခေါ်ကြလေ၏။

ပါဒကြီးကျေးရွာ ငါးထပ်ကြီးဘုရားရှေ့မှ မြင်းလှည်းနှင့်သွားလျှင် နှစ်မိုင်ခန့်အကွာ တောင်စွယ်ပေါ်မှာ ဖူးမြင်ရပေ၏။

လွန်စွာတန်ခိုးကြီး၏။ ဝိဇ္ဇာများလာရောက်ဖူးမျှော်ကြ၏။ အောင်မြင်ရေးအဓိဋ္ဌာန်ဝင်သူများ ယနေ့တိုင်ရောက်လာမစဲ တသံသံ။ နေရာလည်းကြမ်းသည်။ အပြောအဆို၊ အပြုအမူ အတိမ်းအစောင်းမခံ။ တောင်အောက်ခြေမှာ ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတပါး၏ ဂူရှိ၏။

သီလ၊ သမာဓိ မရှိဘဲအယောင်ဆောင်လုပ်၍ ဟန်ရေးပြပြီး တရား လာထိုင်သလို၊ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သလိုလိုမလုပ်နှင့်။ လုပ်လျင်အော်ပြေးရ၏။ အခန့်မသင့်လျှင် ရူးသွပ်သွား၏။

" ကိုင်း ... မောင်တောက်ချွန်းရဲ့။ ဆက်စမ်းပါဦးကျေးဇူးရှင်ရာ "

" အဲဒီတောင်ပေါ်မှာ ကျွန်တော် မျက်စိနှစ်လုံးကွယ်နေတဲ့လူတစ်ဦး ကိုသွားတွေ့တာ ဆရာရေ။ မျက်စိကွယ်နေပေမယ့် လူက ဝတ်စားထား တာ သားသားနားနားဗျ။ သားရေအိတ်ကြီးလည်းလွယ်လို့။ အသက် လေးဆယ်လောက်ရှိမယ်။ သျှောင်တစောင်းနဲ့။ မျက်စိသာမကွယ်ရင် အတော်ချောမယ့်လူဗျာ။

" လိုရင်းပြောကွာ တောက်ချွန်း "

" ပြောပါ့မယ်ဆရာ။ သူက စေတီရဲ့အနောက်ဘက်ထောင့်ရင်ပြင်မှာ ထိုင်ပြီး စေတီကို ကြည့်ညှိုနေတာ။ အဲဒီအချိန်လူကလည်းပါးရှင်းနေ ချိန်ကိုး။ ဒါနဲ့ကျွန်တော်လည်း ပါလာတဲ့ဘရိတ်ဓားနဲ့ သူ့သားရေအိတ်ကို ခွဲပြီး ရသမျှဗျင်းမလို့ နောက်ကနေ ချဉ်းကပ်လိုက်ရော ...

" မင်းလိုချင်တာ ပိုက်ဆံမဟုတ်လား သူငယ် "

" ဗျာ ... "

ကျွန်တော် ခွဲမလို့လုပ်နေတဲ့လက်ဟာ ရုတ်ခြည်းတန်ပြီးကြောင်
သွားရောဆရာ။ လူကြီးကနောက်လှည့်မကြည့်ဘဲ ပြောချလိုက်တာ။

ဒီလိုပြောပြီး သူက နောက်ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက်တာ ဆရာရဲ့။
မျက်စိနှစ်လုံးစလုံး အဖြူရောင်ကန်းကြီး။ သူဘယ်လိုလုပ်သိသလဲမသိ
ဘူး။

" ခြေသံကြားလို့ နေမှာပေါ့ကွာ "

" ဒါဆို ဘာကြောင့် မင်းလိုချင်တာ ပိုက်ဆံမဟုတ်လားလို့ သူအတပ်
ပြောနိုင်သလဲ။ ကဲ . . . "

" ဆက်ပြောကွာ မောင်တောက်ချွန်း "

" ကျွန်တော် ဘရိတ်ဓားကိုင်ပြီး ကြောင်နေချိန်မှာပဲ သူက မျက်လုံး
ကန်းကြီးနဲ့ကျွန်တော့ကို စိုက်ကြည့်နေပြီး

" မင်းက ခါးပိုက်နှိုက်ပဲ "

" ဗျာ . . . "

" ထောင်သုံးကြိမ် ကျဖူးတယ် "

" ဟင် . . . "

" မင်းမှာ မိဘနှစ်ပါးမရှိဘူး "

" အင် . . . "

" မင်း ပြည့်တန်ဆာမတစ်ယောက်နဲ့ ချစ်ကြိုက်နေတယ် "

ဆက်တိုက်ပြောချလိုက်တဲ့ ပြောချက်များကြောင့် လက်ထဲကဘ
လိတ်ဓားလွတ်ကျပြီး ကျွန်တော် သူ့ကို လက်အုပ်ချီကန်တော့လိုက်ပါ
ရော ဆရာ။

" ဟုတ် . . . ဟုတ်ပါတယ် ဆ . . . ဆရာကြီးခင်ဗျာ။ ကျွန်တော် ငွေလိုနေလို့ ဓားနဲ့ခွဲမလို့ ကြံစည်မိပါတယ်ခင်ဗျာ "

" ကျုပ်ပြောတာရော အားလုံးမှန်ရဲ့လား သူငယ် "

" မှန်ပါတယ် ဆရာကြီးခင်ဗျာ။ ကျွန်တော် ထောင်သုံးကြိမ် ကျဖူးပါတယ်။ မိဘများမရှိပါဘူး "

" မင်းချစ်သူကရော . . . "

" တစ်ချိန်တစ်ခါတုန်းက မကောင်းတဲ့အလုပ် လုပ်စားခဲ့ဖူးပေမယ့် အခု ကျွန်တော်နဲ့ ချစ်သူဘဝရောက်တော့ . . . "

" မုန့်ဟင်းခါးဈေးသည် ဖြစ်နေတယ်မဟုတ်လား "

" ခင်ဗျာ . . . ဗျာ . . . ဆ . . . ဆရာကြီး . . . ။ ဆရာကြီးကျွန်တော်တို့ အကြောင်းကို အတပ်သိနေတယ်။ ဆရာကြီး ဘယ်လိုလုပ် သိ . . . သိနေတာလဲ ဟင် . . . ဟင် . . . "

" ပညာပိုင်းနဲ့ အာရုံနဲ့ သိနေတာပေါ့ "

" ကျွန်တော်တို့ကိုခွင့်လွှတ်ပါ ဆရာကြီးရယ်။ ကျွန်တော်ငွေအရမ်းလိုနေလို့ ကြိမ်ကြိရာ ကြံစည်မိတာပါ "

" ဒါနဲ့ မင်းရဲ့အမည်က . . . "

" မောင်တောက်ချွန်းပါ ဆရာကြီး "

" မောင်တောက်ချွန်းရဲ့ "

" ခင်ဗျာ . . . "

" ရဲ့ရဲ့နဲ့မှန်မှန် ပြော လို က် စမ်း ပါ မောင် တောက် ချွန်း ။ ငွေ

ဘယ်လောက် လိုလို့လဲ "

" ဟို ... ဟို ... အဲ ... အဲ ... ငွေငါးထောင်လောက်ပါ ခင်ဗျာ "

ဒီမှာ မျက်မမြင် သျှောင်တစောင်းနဲ့လူကြီးက သူလွယ်ထားတဲ့ သားရေလွယ်အိတ်အညိုကြီးကို ပခုံးကဖြတ်ပြီး ကျွန်တော့ရှေ့ကို ချပေးလိုက်ရင်းက ...

" ဒီသားရေအိတ်ကိုဖွင့်ပြီး လိုတဲ့ငွေကို ယူလိုက်ပါ "

" ဗျာ ... မ ... မယူပါရစေနဲ့ ဆရာကြီးခင်ဗျာ "

" ယူလိုက်ပါ။ ဖွင့်ကြည့်စမ်းပါ "

ကျွန်တော်က မဖွင့်ယူပါရစေနဲ့ပြော။ သူကလည်း ဖွင့်ယူပါတိုက်တွန်း။ ဒါနဲ့ ... နောက်ဆုံး သူ့စကားနားထောင်တဲ့အနေနဲ့ ရှေ့က သားရေအိတ်ကြီးရဲ့ဇစ်ကို ကျွန်တော် ဆွဲဖွင့်လိုက်တာ ...

ဘုရားရေ ...

ဇစ်ဖွင့်လို့ လုံးဝမရဘူးခင်ဗျာ ...။

သော့လည်းမခတ်ထားဘူး ဆရာမှိုင်းရဲ့။ ဒါပေမယ့် အကြိမ်ကြိမ် အခါခါ ကျွန်တော်ကြိုးစားဖွင့်ပေမယ့် သားရေအိတ်ကြီးရဲ့ဇစ်ဟာ တင်းခံ သံချေးကိုက်နေသလိုမျိုးဖြစ်နေပြီး ဘယ်လိုမှ ဖွင့်လို့မရပါဘူးဗျာ။

" ရပြီလား မောင်တောက်ချွန်း "

" ဖွင့် ... ဖွင့်လို့ ... မ ... မရဘူး ... ဆ ... ဆရာကြီး "

" ဟင်း ... ဟင်း ... ဟင်း ... မင်းတယ်ညံ့သကိုး။ ဒါဆို သားရေစကို ဓားနဲ့ခွဲဖွင့်ပြီး လိုသမျှသာယူသွားလိုက်ပါ "

" ဗျာ ... ဘယ်လို ... ဆရာကြီး "

" ဓားနဲ့ခွဲဖွင့်ပြီး ယူလိုက်ပါ "

" မ . . . မယူပါရစေနဲ့တော့ ဆရာကြီးခင်ဗျာ "

" ယူပါကွ . . . ငါခွင့်ပြုပါတယ်။ "

နောက်ဆုံး . . . မထူးပါဘူးလေ၊ သူလည်း ခွင့်ပြုနေတဲ့ ဥစ္စာ။ သူဘာလဲ၊ ကိုယ်ဘာလဲ သိကြရအောင် ကျနေတဲ့ ဘရိတ်ဓားကျိုးကို ကောက်ယူပြီး ဖြစ်ချင်ရာဖြစ် သားရေအိတ် အလယ်သားကို ဓားနဲ့ အလျားလိုက်ခွဲပစ်လိုက်ရော . . .

" ရှိ . . . "

" ဟင် . . . "

" ရှိ . . . "

" ဟာ . . . ကိုင်းဟာ . . . ကိုင်းဟာ . . . "

" ရှိ . . . ရှိ . . . ရှိ . . . "

" အလိုလေးဗျာ . . . "

အံ့ရောဗျာ . . . ။ သားရေသား လုံးဝကိုမပြဘူး ဆရာရေ။ ကျုပ်မယုံလို့ လေးငါးကြိမ် ဘရိတ်ဓားနဲ့ခွဲတာ။ ခွဲတာမှ ထောင်လိုက်ရော၊ အလျားလိုက်ရော၊ ကြက်ခြေခတ်ရော ခွဲပစ်လိုက်တာ။

ဘရိတ်ဓားသွားဟာ သားရေသားပေါ်မှာ အသံမည်ပြီး ချော် ချော် သွားရော။ အစင်းရာတောင် တစ်ချက်မထင်ဘူး။

" ရလားဟေ့ . . . မောင်တောက်ချွန်း "

" မ . . . မရဘူး ဆ . . . ဆရာကြီး "

"ဟား...ဟား...ဟား...ဟား...အဟင်း...ဟင်း...ဟင်း...ဟင်း...မင်းနဲ့မထိုက်လို့ပေါ့ မောင်တောက်ချွန်းရယ်။ ကိုင်း... ဒီမှာကြည့် "

"ခွီ..."

"ဟာ..."

မျက်မမြင် သျှောင်တစောင်းကြီးဟာ အားရပါးရအော်ဟစ်ရယ်မောရင်းကနေ သူ့ညာလက်နဲ့ သားရေအိတ်စစ်ကို ဆွဲဖွင့်လိုက်ရော... သားရေအိတ်ကြီး ပွင့်သွားပါရော။

ဟာ... အိတ်ထဲမှာ အင်္ကျီ၊ ပုဆိုး အထပ်နဲ့အတူ ငွေစက္ကူအထပ်တော်တော်များများကို မြင်လိုက်ရပြီး အံ့သြသွားရပါရောခင်ဗျာ။

လူကြီးဟာ ငွေစက္ကူများထဲကနေ တစ်ထောင်တန် ငါးရွက်ကို လက်နှင့်ပွတ်စမ်းရေတွက်ပြီး ကျွန်တော့်ကိုပေးနေတယ်။

"ရော့...ငါးထောင် "

"ဟင့်အင်း...ဟင့်အင်း..."

"ယူပါ သူငယ်။ မင်းလိုအပ်နေတဲ့ ငွေငါးထောင်ပါ "

"မ...မယူပါရစေနဲ့ ဆရာကြီးခင်ဗျာ "

"ငါလှူဒါန်းတာပါ...ယူလိုက်ပါ။ "

ကျွန်တော် လုံးဝမယူရဲဘူး။ မယူဝံ့ဘူး။ အခါခါငြင်းလိုက်တယ်။

"ဘာလို့မင်းက မယူချင်တာလဲ သူငယ် "

"ဆရာကြီး...ဆရာကြီးက ဘာလဲဟင် "

" ငါ . . . လူပါ။ မျက်စိမမြင်တဲ့ လူတစ်ယောက်ပါ "

" ဆရာကြီး အရမ်းကို ထူးဆန်းတယ် "

" ဘာလို့လဲကွယ့် "

" ကျွန်တော့်အကြောင်းကို အတပ်သေချာသိနေတယ်။ ပြီး . . .
ဆရာကြီးအိတ်ကို ကျွန်တော် ဖွင့်လို့၊ ခွဲလို့မရဘူး။ ဆရာကြီးဟာ . . . "

" ကိုင်း . . . သူငယ် မောင်တောက်ချွန်း။ မင်းလိုတဲ့ငွေ ငါ ရက်ရက်
ရောရောပေးနေတယ်။ ယူမလား၊ မယူဘူးလား ပြော . . . "

" မ . . . မယူဘူး "

" တကယ် . . . "

" ဟုတ်ကဲ့ . . . "

" သာဓု . . . သာဓု . . . သာဓု . . . လူကလေး . . . သာဓု . . . သာဓု . . .
သာ ဓု . . . ။ မင်းဟာ ဒုစရိုက်သမားတစ်ယောက်ဖြစ်ပေမယ့်
အခြေအနေရယ်၊ အချိန်အခါရယ်၊ လူ့ဘဝရယ်ကို နားလည်ခံစား တတ်
သူတစ်ဦးပါပဲ။ အမှားနဲ့ အမှန်ကို နားလည်သိရှိသူပါပဲ။ အဲဒီလို အသိရှိ
သူမျိုးဟာ တစ်နေ့ ကြီးပွား ချမ်းသာလိမ့်မယ်။ ကြီးပွားချမ်းသာဖို့
အတွက် ဘဝကိုသန့်အောင် သတိ၊ အသိနဲ့ ဆေးကြောသန့်စင်ပေးရ
မယ်။ ဒီမှာ လူကလေးမောင်တောက်ချွန်း . . . "

" ခင်ဗျာ . . . ဆရာကြီး "

" လူကလေး ဒီပိုက်ဆံများကို မယူတာ အကောင်းဆုံးပဲ "

" ဘာဖြစ်လို့ပါလဲ ဆရာကြီး "

" ဒါ . . . ကိုးတောင်ပြည့်ဘုရားစေတီတည်မယ့် ငွေမို့လို့ပဲ "

" ငါ့သား မမိုက်နဲ့တော့ "

" မမိုက်ချင်ပါဘူး ဆရာကြီးရယ်။ ဘဝပေးအခြေအနေအရ "

" ငါလည်းတစ်ချိန်က မင်းလိုလူစားမျိုးပဲပေါ့ ဘဝပေးအခြေအနေ လို့ လောကနဲ့ဘဝကို အပြစ်ပုံချပြီး ငါလည်းထင်ရာစိုင်းခဲ့ဘူးသပေါ့။ တစ်နေ့အကုသိုလ်ကံအမှုက ငါ့ကို စီရင်ချက်ချလိုက်လို့ ငါ မျက်မမြင် ဒုက္ခိတဘဝရောက်ပြီး နောင်တ အကြီးအကျယ် ရခဲ့ရတယ်။ အဲဒီကျမှ ဘဝကို အကောင်း ဆုံးဖြစ်အောင် ပြုပြင်ကျင့်ကြံခဲ့လိုက်တာ။ ကုသိုလ်၊ သီလ၊ စရဏရဲ့အကျိုးကြောင့် ထူးခြားတဲ့ ဘဝနဲ့ ပညာကိုရခဲ့ပြီး သုစရိုက်ကောင်းမှုအလုပ်တွေကို ကြိုးစားလုပ်ခဲ့လိုက်တာ မျက်မမြင် ဖြစ်ပေမယ့် ငါ့ဘဝစိတ်ရော၊ ကိုယ်ပါ ချမ်းသာခဲ့တယ်။ မင်း ဒီနေ့၊ ဒီ အချိန်ကစပြီး ညစ်ထေးတဲ့ဘဝကို စွန့်လွှတ်ပြီး ဖြူဖွေးသန့်စင်တဲ့ဘဝ ဖြစ်အောင်လုပ်။ မင်းတစ်နေ့ ကြီးပွားချမ်းသာရမယ်။ ကြီးပွားချမ်းသာ အောင် ငါလုပ်ပေးမယ်။ ခု . . . သုစရိုက်အလုပ်ကိုစွန့်လွှတ်ဖို့ ကတိပေးမ လား ။ ပြော . . . "

" ခင်ဗျာ . . . "

" တစ်နေ့ကြီးပွားရမယ်ကွာ "

" တ . . . တကယ်လားဟင် . . . ဆ . . . ဆရာကြီး "

" ငါ လိမ်ညာမပြောတတ်ဘူး "

" လုပ်မယ်ဗျာ "

" ဟုတ်ရဲ့လား မောင်တောက်ချွန်း "

" တကယ်ပြောတာပါ . . . ဆရာကြီး။ ကျွန်တော့်ချစ်သူဟာ မ ကောင်းတဲ့ဘဝကနေ မုန့်ဟင်းခါးရောင်းစားတဲ့ မိန်းကလေးဘဝကို

ကူးပြောင်း ရောက်ရှိသွားခဲ့ပါပြီ။ ကျွန်တော်လည်း ဖြစ်နိုင်ရင် အချုပ်နဲ့ ထောင်ကို ကျောခိုင်းပြီး လူကောင်းသူကောင်းဘဝနဲ့ သားနဲ့ သမီးနဲ့ အချစ်နဲ့ နေချင်ပါတယ် ဆရာကြီးရယ် "

" သာဓု . . . သာဓု . . . သာဓု . . . ။ အင်း . . . ဒီနေ့အဘရည်မှန်းချက်၊ ယုံကြည်ချက်ကောင်းရှိသူတစ်ဦးနဲ့ မမျှော်လင့်ဘဲ ဒီနေရာတောင်ပေါ်မှာ ကြုံလိုက်ရတာ ကုသိုလ် တစ်မျိုးပေပဲ။ ကိုင်း . . . မင်းကြီးပွားချမ်းသာ ပြီး လူကောင်းသူကောင်းဖြစ်ကိုဖြစ်ရမယ်။ အေးငြိမ်း ချမ်းမြတ်တဲ့အချစ်နဲ့၊ မိသားစုနဲ့အသက်ကို ရှည်ကို ရှည်ရစေမယ်၊ ကိုင်းလက်အုပ်ချီပြီး ဟောဒီကျိုက္ကမော့ ဘုရားမှာ သစ္စာဆိုလိုက်စမ်း။

ကျွန်တော် ဆရာကြီးအမိန့်ပေးတဲ့အတိုင်း လက်အုပ်ချီလိုက်တယ်။ သူကရှေ့ကနေတိုင် ပေးတယ်။

" အရှင်မြတ်ဘုရားတို့ဘုရား . . . "

" အရှင်မြတ်ဘုရားတို့ဘုရား . . . "

" ကျိုက္ကမော့တောင်မှာ ပိုင်ဆိုင်စောင့်ရှောက်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ် အပေါင်းတို့ခင်ဗျား . . . "

" ကျိုက္ကမော့တောင်မှာ ပိုင်ဆိုင်စောင့်ရှောက်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ် အပေါင်းတို့ခင်ဗျား . . . "

" ကျွန်တော်မှန်ကန်သော သစ္စာကိုပြုပါသည်ဘုရား . . . "

" ကျွန်တော်မှန်ကန်သော သစ္စာကိုပြုပါသည်ဘုရား . . . "

" ကျွန်တော်သည် မကောင်းသည့်ဒုစရိုက်လုပ်ငန်းနှင့် အသက်မွေး ဝမ်းကျောင်းခဲ့ပါ၏။ "

" ကျွန်တော်သည် မကောင်းသည့် ဒုစရိုက်လုပ်ငန်းနှင့် အသက်မွေးဝမ်း ကျောင်းခဲ့ပါ၏။ "

" ယနေ့၊ ယခု အဘနှင့်ဆုံသည့်အချိန်ကစ၍ . . . "

" ယနေ့၊ ယခု အဘနှင့်ဆုံသည့်အချိန်ကစ၍ . . . "

" ဘုရားရှင်နှင့် ပုဂ္ဂိုလ်များကို တိုင်တည်သက်သေထားပြီး . . . "

" ဘုရားရှင်နှင့် ပုဂ္ဂိုလ်များကို တိုင်တည်သက်သေထားပြီး . . . "

" သစ္စာကတိပြုပါ၏ . . . "

" သစ္စာကတိပြုပါ၏ . . . "

" ယနေ့အချိန်မှစ၍ ဒုစရိုက်မကောင်းမှု အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းခြင်းကို၊ ပါဏုပေတံ-အသက်ထက်ဆုံး ရှောင်ကြဉ်ပါမည်။ "

" ယနေ့အချိန်မှစ၍ ဒုစရိုက်မကောင်းမှု အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းခြင်းကို၊ ပါဏုပေတံ-အသက်ထက်ဆုံး ရှောင်ကြဉ်ပါမည်။ "

" ဤမှန်သော သစ္စာစကားကြောင့်၎င်း . . . "

" ဤမှန်သော သစ္စာစကားကြောင့်၎င်း . . . "

" ဤသစ္စာကတိ မကျိုးပေါက်သရွေ့ ကာလပတ်လုံး . . . "

" ဤသစ္စာကတိ မကျိုးပေါက်သရွေ့ ကာလပတ်လုံး . . . "

" ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ အနန္တာအနန္တငါးပါးနှင့် . . . "

" ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ အနန္တာအနန္တငါးပါးနှင့် . . . "

" သမ္မာဒေဝနတ်ကောင်းနတ်မြတ်တို့ အစဉ်စောင့်ရှောက်ကူညီ မှိုင်းမကြပါစေကုန် သတည်း။ "

" သမ္မာဒေဝနတ်ကောင်းနတ်မြတ်တို့ အစဉ်စောင့်ရှောက်ကူညီ မှိုင်း
မကြပါစေကုန် သတည်း "

" အရှေ့ကို သုံးကြိမ်ရှိခိုး။ ပြီးရင်တောင်ဘက်ကိုသုံးကြိမ်ရှိခိုး။ ပြီး
ရင်မြောက်ဘက်ကို သုံးကြိမ် ရှိခိုး။ ပြီးရင် အနောက်ဘက်ကို သုံးကြိမ်
ရှိခိုးဦးခိုက်လိုက် "

ကျွန်တော်ဟာ ဆရာကြီးရဲ့အမိန့်အတိုင်း အရပ်လေးမျက်နှာကို
ကတိသစ္စာပြုပြီး ရှိခိုးဦးတိုက်လို့လည်းပြီးရော ကျွန်တော့သွေးကြော
တွေ ချက်ချင်းပဲ ဖိန်းဖိန်းရှိန်းရှိန်း ဖြစ်လာပြီး နားထဲမှာအသံတွေ ကြား
နေရတယ်ဆရာ။

ဘာအသံတွေလဲ . . . သိလား။

" အောင်ပြီ . . . အောင်ပြီဟေ့ . . . " ဆိုတဲ့အသံတွေ ဆရာရယ်။ ဒါနဲ့
အသံတွေကြားလို့ လှည့်ကြည့်လိုက်ရော ဘုရားပေါ်မှာအရူးမကြီးတစ်
ယောက်နဲ့ ကလေးတစ်အုပ်ရဲ့ "အောင်ပြီ . . . အောင်ပြီဟေ့" . . .လို့
အော်သံများကိုးဆရာ။

ဒီမှာ ဆရာကြီးကပြောရောဗျာ။

" နိမိတ်ကောင်းရပြီ ငါ့လူ။ မပူနဲ့တော့" . . . တဲ့။ ပြီးလည်းပြီးရော
မျက်မမြင် ဆရာကြီးဟာ သူ့လက်သန်းမှာဝတ်ထားတဲ့ လက်စွပ်ကလေး
ကိုချွတ်ပြီး ကျွန်တော့ကိုပေးပါရောဗျို့။

" လူကလေးမောင်တောက်ချွန်း . . . ဟောဒါ ကျုပ်ကိုပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ချီးမြှင့်ပေးအပ်ခဲ့တဲ့ ဓာတ်သားလက်စွပ်ပဲ။ ဒီလက်စွပ်ကို လူကလေး လက်မှာ စွပ်ထား။ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာ သုံးပါး မမေ့နဲ့ တစ်နေ့ အရဟံပုတီး သက်စေ့ စိပ်လိုက်။ စိပ်ပြီးနောက်တစ်နေ့ ထူးကို ထူးခြားရမယ်။ ရော့ . . . "

သူက ကျွန်တော့်ကို သူ့လက်သန်းက ဓာတ်သားလက်စွပ် ငွေရောင် လေး ကမ်းပေးလိုက်တယ်။

ကျွန်တော်လည်း အဲဒီလက်စွပ်လေးကို လိုလိုလားလားလှမ်းယူပြီး ကျွန်တော့်ဘယ်လက် သူကြွယ်မှာ စွပ်လိုက်တယ်။

လက်စွပ်လေးလည်းစွပ်လိုက်ရော ကျွန်တော့လက်သူကြွယ် တစ်လျှောက်မှာ အေးစိန်တဲ့ အရသာကို ထူးခြားစွာခံစားလိုက်ရတယ် ဆရာ။

ဒါနဲ့ ကျွန်တော်က မျက်မမြင်ဆရာကြီးကို ကျေးဇူးတင်လွန်းလို့ ဦး သုံးကြိမ်ချလိုက်ရော . . .

" အောင်ပြီ . . .

အောင်ပြီ . . .

အောင်ပြီဟေ့ . . .

အတူလေးရယ်တဲ့မှ . . . ယှဉ်ကာပြိုင် . . . ယှဉ်ကာပြိုင် ခွင်လုံးပိုင်ပါ တဲ့ . . . ဝိုင်းတော်သား . . . ဟေ့ . . . ဝေးကရှား . . . "

စောစောက အရူးမကြီးရယ်ဗျာ . . .

ကျွန်တော့ကို လက်ညှိုးထိုးထိုးပြီး "အောင်ပြီ . . . အောင်ပြီ" အော်

လို့ နတ်ယိုင်သီချင်းဆိုပြီး လက်ခုပ် လက်ဝါးတီး ကြည့်ရယ်ပြီး အဝေး
ကိုပြေးထွက်သွားပါရောဗျာ . . .။

" ကိုင်း . . . ကျွန်တော်သွားစရာရှိတယ် မောင်တောက်ချွန်း ဘုရား
ကတိ ၊ နတ်ကတိ၊ ဆရာသမားကတိအတိုင်း ယုံယုံကြည်ကြည်လုပ်ပါ
နော် "

" ဆရာကြီး . . . "

" ဘာတုန်း . . . "

" ဆရာကြီးအမည် ဘယ်လိုခေါ်ပါသလဲခင်ဗျာ "

" ကို ကြိုင်တဲ့ကွယံ "

" ဆရာကြိုင်ပေါ့နော် "

" ဟင်း . . . ဟင်း . . . ဟင်း . . . ဟင်း . . . ကိုကြိုင် . . . ဦးကြိုင်လို့ပဲ
ခေါ်ပါ၊ မှတ်ပါ မောင်ရာ "

" ဆရာကြီး နဲ့ကျွန်တော် နောင်တွေ့ချင်ရင်ကောဟင် "

" တို့များ ပဌာန်းဆက်၊ ရေစက် ၊ ရှိနေဥစ္စာ။ တွေ့ဖြစ်ကြဦးမှာပါ။
ကျုပ်ဒီမှာ အဓိဌာန်စခန်းဝင်နေပါတယ်။ မောင်တောက်ချွန်း . . . "

" ခင်ဗျာ . . . ဆရာကြီး "

" မင်းကတိတစ်ခုပေးပါ "

" ဘာကတိလည်း ဆရာကြီး "

" မင်းနဲ့ အခုလိုကြုံကြိုက်ရတဲ့အကြောင်းကို လူသုံးယောက်ပြည့်
အောင် မပြောပါဘူးဆိုတဲ့ ကတိပဲ "

" ဘာ . . . ဘာဖြစ်လို့လဲဟင် "

" သိပ်အာချောင်ရင် မကောင်းဘူးလေကွာ "

" ကောင်းပါပြီ ဆရာကြီးရယ်။ ကျွန်တော်မပြောပါဘူးခင်ဗျာ "

" ကိုင်း . . . သွားတော့။ ငါ အဓိဌာန်ဝင်ဖို့ အချိန်စေ့နေပြီ "

ဒါနဲ့ ကျွန်တော် လူထူးဆန်း မနောပညာရှင်လိုလို၊ စိတ်ပညာရှင်လိုလို မျက်မမြင်လူကြီးကို အရိုအသေပေးပြီး ကျိုက္ကမော့ဘုရားပေါ်ကနေ ပြန်ဆင်းလာလိုက်တယ် ဆရာမိုင်းရဲ့ "

*

အခန်း (၃)

" အဲဒီနောက်ပိုင်း ဘာတွေထူးခြားတုံးကွ "

" အံ့ဩစရာတော့ ကောင်းသားဆရာ "

" လုပ်စမ်းပါဦးဟ "

" အိမ်ပြန်ရောက်တော့ ကျွန်တော် စဉ်းစားတာပေါ့ဗျာ။ ကိုယ့်အကြောင်း တစ်ခါမှ မမြင်ဘူး၊ မရင်းနှီးဘူးပဲ အတပ်သိနေတာ ဘယ်လိုကြောင့်လဲပေါ့။ ကျွန်တော်လည်းဖတ်ဖူး ကြားဖူးသပေါ့ ဆရာရယ်။ အချို့သော စိတ်စွမ်းအင် ပညာရှင်တွေဟာ သမထကျင့်စဉ် အောင်ပြီး Will Power စွမ်းအင်များ ပေါက်ရောက်လို့ လူတစ်ယောက်ရဲ့ အတွင်းမနောကိုလည်းကောင်း၊ အတိတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အနာဂတ် အရေးကိုလည်းကောင်း ဟောပြောနိုင်တယ် ဆိုတာပေါ့။ ဒါ . . . ကမ္ဘာမှာရော၊

မြန်မာမှာရော ရှိနေတာပဲဆရာ။ ကျွန်တော် အဲဒီလို စိတ်ပညာ အားကောင်းတဲ့ ပညာရှင်နဲ့များ ကြုံခဲ့ရသလားပေါ့။ ခက်တာက ကျွန်တော်ဘုရားပေါ်မှာ သစ္စာပြုခဲ့တဲ့ကိစ္စပဲ။ ကိုယ်ကျွမ်းကျင်တာက လည်း ခါးပိုက်နှုတ် အလုပ်။ အဲဒါကို သစ္စာပြုပြီး စွန့်လွှတ်ခဲ့ရပြီ။ ကျွန်တော် ထမင်းစားဖို့၊ နေဖို့၊ ဝတ်ဖို့ ဘာအလုပ် လုပ်ရမှာလဲ။ စဉ်းစား လို့မရဘူး။ လူအများကလည်း မယုံကြည်ကြဘူးလေ။ ဒါနဲ့ ဖြစ်ချင်ရာ ဖြစ်ဟာ။ အလုပ်မရသေးရင် ကျွန်တော့်ချစ်သူ အဝင်းရဲ့မုန့်ဟင်းခါးဆိုင် မှာပဲ ဝိုင်းကူလုပ်ပေးရင်း မနက်စာ၊ ညစာစားရင်း အခါအခွင့်ကို စောင့် မျှော် ကြိုးစားမယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ပြီး ...

ဟောဒီကောင် ခါးပိုက်နှုတ် တောက်ချွန်းဘဝရဲ့ လက်ရှိအခြေအနေ မှာ မလုပ်ဖူးတဲ့ အလုပ်ကို စလုပ်လိုက်တယ်။

ဘုရားစင်ပေါ်က ပန်းအိုးတွေချပြီး ရေလဲသန့်စင်လို့ ဘုရားပန်း အသစ်လဲလိုက်တယ်။ ဖုန်တက်နေတဲ့ ဒက္ခိဏသာခါဘုရားရုပ်တုကို ရေ သန့်စင်ပြီး ရေချမ်းကပ်၊ ဘုရားရှိခိုးလိုက်တယ်။

သည့်နောက် ကွယ်လွန်သူမိဘနှစ်ပါးချန်ရစ်ခဲ့တဲ့ ကိုးလုံးပုတီးလေး လှမ်းယူပြီး ဆရာကြီး ဦးကြိုင်ပြောသလို အရဟံကို သက်စေ့ နှစ်ဆယ့် ငါးခေါက်စိပ်လို့လည်းပြီးရော ...

အိမ်ကို လူတစ်ယောက် ရောက်လာပါရောခင်ဗျ။

ဘယ်သူလဲ ... သိလား ။

အငြိမ်းစားရဲအုပ်ကြီး ဦးပိုက်ကြိုးဆိုသူများ။

ကျွန်တော်လန့်သွားတယ်ဗျာ။

ဦးပိုက်ကြိုးဟာ ကျွန်တော့်ရဲ့ရာဇဝတ်မှုများကို စွဲချက်တင်တဲ့

အမှုလိုက်ရဲအုပ်ကြီးလေ။

သူအငြိမ်းစားယူသွားတာ (၂) နှစ်ရှိပြီ။ အခုဘာကိစ္စနဲ့များ ကျွန်တော့်အိမ်ရောက်လာလဲ မသိဘူး။ ပြဿနာပဲ။

သူ့ကိုကြည့်ပြီး ရင်တွေခုန်နေပြီ။ သွေးလန့်နေပြီ။

"တောက်ချွန်းရှိလားကွ "

" ရှိ . . . ရှိပါတယ်ခင်ဗျ။ ဘာ . . . ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆ . . . ဆရာ "

" လန့်နေသလား တောက်ချွန်းရ "

" လန့် . . . လန့်တာပေါ့ ဆရာရယ်။ ကျွန်တော် အခုတလော ဘာရာဇဝတ်မှုမှ မကျူးလွန်ပါဘူး ဆရာရယ် ။ ဘုရားစူးရပါစေရဲ့ဗျာ "

" ဟား . . . ဟား . . . ဟား . . . ဟား . . . စိပ်ပုတီးတွေဘာတွေနဲ့ ပါလားကွ . . . ဟင် "

" အဲ . . . အဟဲ . . . အဲ "

" အသွင်ပြောင်းနေပြီပေါ့။ ဟုတ်လား . . . တောက်ချွန်း "

" ဟုတ် . . . ဟုတ်ကဲ့ . . . ဆရာ။ အခု ဆရာဘာလာလုပ်တာလဲဟင် "

" မင်းကို လာခေါ်တာပေါ့ "

" ဗျာ . . . ဆရာ . . . ကျွန်တော်ကောင်းကောင်းမွန်မွန်နေ . . . "

သူဟာကျွန်တော့်ရဲ့ တုန်လှုပ်ချောက်ချားနေတဲ့ မျက်နှာကိုတစ်လှည့်၊ လက်ထဲကစိပ်ပုတီးကိုတစ်လှည့်၊ ဘုရားစင်ပေါ်ကလတ်လတ်ဆတ်ဆတ် ဘုရားပန်းများကိုတစ်လှည့် လိုက်ကြည့်ပြီး . . . ကျွန်တော့်ပခုံးကို ပုတ်လိုက်ရင်းကနေ . . .

" မင်း ခုချက်ချင်း ငါနဲ့လိုက်ခဲ့ "

" ဆရာ . . . ဆ . . . ဆရာ . . . မလုပ်ပါနဲ့ ဆရာရယ်။ နော် နော် . . . "

" မကြောက်ပါနဲ့ကွာ။ မင်းကိုမသင်္ကာလို့လာခေါ်တာ မဟုတ်ဘူး။ အလုပ်တစ်ခုပေးချင်လို့ "

" ဗျာ . . . အလုပ်တစ်ခုပေးမလို့ . . . "

" အေး . . . "

" ဆရာ . . . ကျွန်တော် . . . ဟို . . . ဟိုအလုပ် မလုပ်တော့ဘူးဆရာ "

" ခါးပိုက်နှိုက် . . . "

" ငါကလည်း မင်းကို အဲဒီလိုအလုပ်မျိုး ပေးမလို့၊ လုပ်ခိုင်းမလို့ မဟုတ်ဘူး။ မင်းဘဝကို သနားပြီး လူကောင်းသူကောင်းဘဝမျိုး ရောက်အောင် ကယ်တင်ကူညီချင်လို့ကွ။ ငါ ဝပ်ရှော့လုပ်ငန်း တစ်ခု ထူထောင်ထားတယ် ။ ငါ့ဝပ်ရှော့မှာ မင်းပညာသင် ဝင်လုပ်ဖို့ပဲ "

" ဆရာ . . . တ . . . တကယ်ပြောတာလားဟင် . . . ဟင် ဆရာ "

" တကယ်ပေါ့ကွ . . . မင်း ကျောက်ခိုးကိုသိလား "

" နွားခိုး ကျောက်ခိုးလား ဆရာ "

" အေးပေါ့ . . . ဒီကောင်တောင် ငါ့ဝပ်ရှော့မှာ ဝင်လုပ်နေတာ (၇) ရက်ရှိပြီ။ မင်းကိုခေါ်လိုက်ပါတဲ့။ မင်းက ဉာဏ်ကောင်းတယ်တဲ့။ တွဲလို့ ရတယ်ဆိုလို့ ယုံကြည်မှုနဲ့ လာခေါ်တာ "

" ဗျာ . . . ဝမ်းသာလိုက်တာဆရာရယ်။ ကျွန်တော် ဘယ်လိုဝမ်းသာမှန်းမသိဘူး။ ပျော်လိုက်တာဗျာ။ အရမ်းကိုပျော်တာပဲ။ စိတ်ချဆရာ။ ဆရာ့ရဲ့ဝပ်ရှော့မှာ အောက်ခြေသိမ်း လိုလေသေးမရှိ ကျွန်တော်လုပ်ပေး

မယ်။ ဒီနေ့ကစပြီး ငါ လူကောင်းတစ်ယောက်ဘဝ ရောက်ပြီဟေ့ "

ကျွန်တော်လေ အငြိမ်းစားရဲအုပ် ဝပ်ရှော့ပိုင်ရှင် ဆရာသမား ဦးပိုက် ကြိုးရဲ့လက်ကိုကိုင်ပြီး ရင်ကော့လို့အော်ဟစ်ပြီး လိုက်ခဲ့လိုက်တယ်ဗျ။ သိလား . . . ။

အဲဒီလိုလိုက်နေရင်းကနေ ဘယ်လက်က ဓာတ်သားလက်စွပ်လေး ကိုကြည့်ရင်း အမှတ်မဲ့ ပါလာတဲ့ အမေ့ရဲ့ကိုးလုံးပုတီးလေးကိုကြည့်ရင်း မျက်စိထဲမှာကျိုက္ကမော့တောင်ပေါ်မှာ မမျှော်လင့်ဘဲ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ခဲ့ရ တဲ့ ကျေးဇူးရှင် အဘဆရာကြိုင်ရဲ့မျက်နှာကို ပြေးမြင်သတိရလိုက် တယ်။

ကျွန်တော် သမ္မာအာဇီဝ အလုပ်ကောင်းကောင်းတစ်ခု ရပြီဆိုတာ ကို အဘဆရာကြိုင်များ သိလိုက်ရင် ဘယ်လောက်ဝမ်းသာလိုက်မလဲမ သိဘူး။ အားတဲ့နေ့ အဘဆရာကြိုင်ကို သွားပြောကို ပြောပြရမယ်။

ညနေ အလုပ်ကပြန်ရင်လား . . .

ဆီချေးပေ လက်အစုံနဲ့ မုန့်ဟင်းခါးရောင်းနေတဲ့ ချစ်သူခင်မြဝင်း (အဝင်း) ရဲ့ပါးကို ညှပ်ကိုင်ပြီး အားရပါးရနမ်းပစ်လိုက်ဦးမယ် . . . သိ လား

" တောက်ချွန်း . . . "

" ဗျာ . . . ဆရာမိုင်း "

" အဲဒီနေ့က မင်းချစ်သူပါးကို နမ်းဖြစ်လား "

" အားရပါးရနမ်းပစ်လိုက်တာပေါ့ဗျ။ အဟတ် . . . "

" ကောင်မလေးက ဘာပြောတုံးကွ "

" အဝင်းကရှက်ပြီး မုန့်ဟင်းခါး ဟင်းရည်ပူပူနဲ့ ပက်လိုက်လို့ အော်
လိုက်ရတာ ထွန့်ထွန့်လူးပဲ ဆရာရေ . . . "

" ဟား . . . ဟား . . . ဟား . . . ဟား . . . "

" အဟီး . . . ဟီး . . . ဟီး . . . "

" တောက်ချွန်း . . . "

" ဗျာ . . . ဆရာမှိုင်းရဲ့ "

"တစ်နေ့ကျရင် မင်းရဲ့ ကျေးဇူးရှင်ဆရာကြီး ဦးကြိုင်နဲ့ ငါ့ကို တွေ့
ပေးစမ်းကွာ "

" ဘာလုပ်မလို့လဲဆရာ "

" စာရေးမလို့ကွ။ တွေ့ပြီး စာရေးလို့ရရင် ရေးချင်လို့ "

မောင်ညိုမှိုင်း(သန်လျင်)

*